

Partigruppeafstemninger svækker Ansvarret hos den enkelte — det er bl. a. ogsaa sørgeligt at se, hvor faatallig en Forsamling der her er til Stede ved Drøftelsen af en saa vigtig Ting som denne Traktat med Rusland. Naar man staar overfor dette Skridt, er der 3 Spørgsmaal, der paatrænger sig hver enkelt Rigsdagsmand til Løsning, og det er disse: Med hvem er det, man er i Begreb med at slutte Traktat? Dernæst: Hvad er Indholdet af denne Traktat, der her er fremsat til Ratifikation? For det tredje: Hvilke Følger kan en saadan Traktat faa for Landet?

Hvem er det, man er i Begreb med at slutte Traktat med? Hvem er Regeringens Kontrapart ved denne Pagtslutning? Paa dette Spørgsmaal svarer selve den fremlagte Traktat, at det er den russiske socialistiske føderative Sovjetrepublik, med andre Ord, det er de nuværende Magthavere i Moskva. Det er ikke Landet, ikke Rusland i og for sig; Traktaten omfatter ikke de 3 georgiske Republikker, den omfatter ikke Ukraine. Nej, det er med Sovjet, med de Herrer Lenin og Trotzky, Titsjerin, Litvinov og Krassin, med den Del af Landet, hvor disse Magthavere i Øjeblikket øver deres Regimente, kort sagt, det er med Magthaverne i Moskva, man ønsker, at Danmark nu, under disse Forhold, paa dette Tidspunkt, skal slutte en Pagt. Der er her i Dag talt om den franske Revolution. Min Gruppens Ordfører, det ærede Medlem Hr. Moltesen, talte om, at man under den franske Revolution fra de Demagogers Side opførte sig noget anderledes, end god Tone kræver. Ja, det skal jeg love for. Men den Gang, da Pariserpøbelen under Ledelse af Demagogerne Robespierre, Danton og Marat indledede Myrderierne ikke alene paa Landets Regenter, Kongen og Dronningen, men paa Tusinder af Frankrigs dygtigste Mænd, da vendte hele den civiliserede Verden sig i Afsky fra dette Rædselsregimente, som de Herrer udfoldede i Paris. Det gjorde Danmark ogsaa, og det gjorde det vel i. Men medens hele den civiliserede Verden i Virkeligheden, i alt Fald store Dele af den, nedlægger Protester mod Sovjets Myrderier paa de Kristne i Rusland, sidder den danske Regerings officielle Repræsentant, Kammerherre Clan, i Moskva og fører venskabelige Forhandlinger om en Tilnærmelse mellem de to Regeringer, Regeringen i København og Regeringen i Moskva, mellem den russiske socialistiske føderative Sovjetrepublik og den kgl. danske Regering, som det hedder. Det lyder umægtelig mærkeligt, naar man ved, at den myrdede Zars Moder tilhører det danske

Kongehus, er en dansk Prinsesse, der endogsaa lever endnu, og at det er det danske Venstre, der for Øjeblikket sidder inde med Regeringen. Mig forekommer det unægtelig, at det havde været noget mere passende for et luthersk Land, ifald vi havde haft nogen som helst Forbindelse med Magthaverne i Moskva, at vi da havde deltaget i de andre Landes Protester mod Sovjets hensynsløse Kristenfølgelser, eventuelt opsagt Forbindelsen med de Herrer. Jeg synes ikke, det er videre passende at tilbyde Sovjet en Pagt med Danmark, samtidig med at Tusinder af vore kristne Brødre forsmægter rundt om i Ruslands Fængsler og Hundreder af Russere maa besegle deres Tro med deres Blod. Og jeg siger dette, hvad enten der muligvis kunde tjenes nogle Penge paa denne Overenskomst eller ej.

Nu siger man, at man af to Grunde ikke indenfor Venstre kan gaa mod Traktaten, fordi Venstre har sendt Kammerherre Clan til Moskva, og fordi vi i en Dagsorden af 16. December 1921 har krævet, at en saadan Forhandling skulde føres. Til det første vil jeg sige: Kammerherre Clans Sendelse til Moskva er efter min Opfattelse en Regeringshandling, for hvilken det enkelte Medlem indenfor Venstres Gruppe intet Ansvar har. Til det andet vil jeg sige: Imin Dagsorden sagde udtrykkelig, at en Handelstraktat med Rusland maatte ikke sluttet, før gunstig Lejlighed var inde. Med denne Bemærkning mente man den Gang indenfor Venstre: et andet Styre i Rusland. Dernæst udtaltes der i Dagsordenen, at det skulde være en virkelig betydningsfuld Overenskomst, og hvad der laa i de Ord, slog den daværende Formand for Venstregruppen her i Tinget (Brorsen), som var Ordfører ved den Lejlighed, fast i sit stærke Krav om for det første Anerkendelse af vore Tilgodehavender i Rusland, for det andet Bortfald af det russiske Handelsmonopol. Jeg skal med den højtærede Formands Tilalelse citere et Par Ord af den nuværende højtærede Forsvarsministers Tale her i Rigsdagen den 16. December 1921, de findes Sp. 3382. Den højtærede Minister udtalte da: „Der er i alt Fald visse Ting, ved hvilke man i særlig Grad maa sætte Fingern og spørge: Kan vi lade det passere, uden at der sker noget virkeligt, saa at vi kun faar en Udtalelse, der jo til syvende og sidst ikke er ret meget værd. Naar man f. Eks. tænker paa de efter vore Forhold mægtige Tilgodehavender — ikke i Form af rede Penge, men i Værdier —, som vi har i Rusland, idet jo Tusinder af Danske var beskæftiget baade i det europæiske Rus-